

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 254.

Tiende Session.

60de Møde.

Mandagen den 20de December Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Winther: Det var mig ganske uventet at høre saavel af den ærede sidste Taler som af Conseilspræsidenten, at det skulde være umuligt at faae Finantsloven endelig vedtagen i dette Aar, dersom Folkethinget gik ind paa den Forandring, som her er foreslaaet. Jeg meente dog, at Landstingets Forretningsorden havde samme Egenskab som vor Forretningsorden, nemlig at der ved extraordinair Behandling kan tilvelebringes en overordenlig hurtig Behandling af Sagerne, og jeg troer ikke, jeg tager feil, naar jeg siger, at der deri er en bestemt S, der lyder omtrent som vor Forretningsorden i saa Henseende. — Ved Hjælp af den kan der vistnok holdes ikke saa saa Møder, selv inden Onsdag Aften, og efter min Mening kan man vistnok være fuldkommen vis paa, at naar Landstinget vil have Sagen færdig, saa kan det faae den tilendebragt. Søvrigt har det været mig særdeles tilfredsstillende at høre den Udvikling, som den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har givet af det, der ligger til Grund for de Forandringer, der ere vedtagne i Landstinget. Jeg skal bede de Herrer lægge noie Mærke til hans Foredrag i saa Henseende; thi det var vist meget rigtigt, og jeg skal ikke søge at svække det, ved at gjentage Noget af det, han saa rigtigt udviklede. Han sagde, at Landstinget var nødt til at have sin Indflydelse, og det, hvorved det har villet haandhave sin Indflydelse,

kalder han Ubetydeligheder, næsten intetstgende Ting. Ja, kan Landstingets Værdighed vedligeholdes ved Sligt, skal jeg være den Sidste til at forhindre det derfra; denne Betragtning, i Forbindelse med det Uvilsomme i, hvorvidt Landstinget af dette vigtige Hensyn bør opgive det, det nu har vedtaget, gjør mig i høi Grad betænkelig ved videre at fastholde mit Endringsforslag; thi saa kunde det være, at vi virkelig ikke bleve færdige til Onsdag Aften, men at Rigsdagen atter maatte reise sammen. Men at Rigsdagen skulde reise sammen efter Nytaar for Ting, der vare af den Bestaenhed, som Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) karakteriserer, vil jeg ogsaa finde urigtigt; det var vist ikke saamange Penge og saamegen Tidspilde værd, som vilde flyde deraf. Dersom man altsaa ikke kunde have det Haab, at Landstinget, uden at risikere sin Værdighed, kunde gaae ind paa dette Endringsforslag, vilde jeg anmode min ærede Medforslagsstiller om, at vi endelig ikke gjorde Nogetsomhelst, der kunde svække det andet ærede Things Værdighed, men at vi toge dette Forslag tilbage. Skulde man derimod fra nogen anden Taler høre, at der var Udset til, at Landstinget kunde gjøre dette — skulde der være Nogen, der kunde tale paa Landstingets Vegne og sige os dette, jeg har aldrig troet, at Nogen kunde have forudsat, at jeg talte paa Landstingets Vegne; jeg talte blot om det glade Haab, jeg havde til Landstingets — Fornuft; — jeg troede, at dette Thing var som vort Thing med Hensyn til de Sager, der behandles og med Hensyn til hvad der skal lægges Vægt paa, nemlig Sagerne selv og ikke paa visse andre Omstændigheder, som ikke ligge i Sagerne. Jeg er overbevist om, at, hvis det